

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam. ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szombathelyen 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytörsédekben.

Harc és béke.

„A jövő zenéje“ című cikkünkre visszhangként kaptuk kitünő munkatársunk tollából a következő cikket:

A gyermekek nagy mesehallgató szeme fényesebb ezen a héten. Csodálkozó kíváncsisággal néznek a világ eleven meséjébe: honnan bukkannik elő a kis Jézus szárnyas angyalaival, hogy boldogságot és nevetést hozzon játékaival.

Valami különös érzés tölti el ilyenkor azokat, akik munkás figyelemmel sillablálják ennek a furcsa világnak az értelmét. Annai szennyes üzlet, véres marakodás, kegyetlen önzés közepette egy napon oda tartjuk lelkünket a gyermekek elé. S a gyermek lelke tiszta, boldog nevetésben ömlik belénk s egy napra emberré mos minket is.

Mert tény, hogy ilyenkor az emberek többet értenek meg és jobban szeretnek. A gyermekekhez való szereteten át szeretetreméltónak, a gyermek boldogságán át tisztábbnak, békésebbnek látszik a világ.

A szomjúság és éhség testébe mártott léleknek ma nem fáj úgy az anyag. Betlehemből egy nagy dédelgető szeretet melege sugárzik felénk. A felmelegedett emberi lélek reménysége, bizalma szárnyas szavakban repes lsten felé, mint ahogy a fókák repdesnek a szerető anyamadar

A gazemberek.

Előre is bémondom, hogy a történetem egyik szereplője Árókay Antal dr., a másik pedig Kovács A. Sándor gyógyszerész. Mindkettő helyben és bérmentve.

A történetet Kovács Sándor barátom mondotta el. Azért hát beszéltetem őt magát, úgy a hogyan azt tőle megszoktuk. Tessék elképzelni az ő szimpatikus arcát, a mosolygó kék szeméit, a kellemes hangját s a ritka mesemondó képességét, a mint a vasuti kocsiiban hátradólva szivarfüst mellett elmondja ezt a kedélyes megtörtént történetet:

— Lehet már 20—25 éve. Ifjak valánk még akkor és bohók. A Tóni barátom se a nyaka körül tapogatta akkor még a homlokát s az én fürtem se rokonszenveztek még akkor annyira az őszi rózsával, a fehér őszi rózsával.

Órultunk az életnek, hiszen — mint mondtam — ifjak valánk és bohók. Egy házban laktunk, együtt *mulattunk s naponta ha többször nem is, de egyszer bizonyosan együtt voltunk. Szóval: a rokonszenvünk nem egyedül az emberiség tulvilágra való expedíciója körül merült ki. A nappali találkozásokat szerettem. Tóni barátom vidám társalgó volt s az én üres percimeit, a melyek a patikában nem épen ritkák, nagyon kellemesen töltöttük ki. Éjjel azonban nem lelkesedtem tulságoosan a baráti érzelmek ápolásáért. Hiába! az éjjeli álom olyan édes álom, hogy azt még a patikus is szereti, pedig a zavargók rendszeren fizetni szoktak a zavargásukért.

meleg teste k... Dicsőség a magasságban Istennél.

A béke, a szeretet kiirthatatlan vágyát érzi az ember. Ma jobban megérti, ha békéről beszélés neki. Tehát a békéről beszélék, mely két mozzanattól áll: az érte való küzdelemből s az e harc árán megszerzett békéből.

A kis Jézus jászla körül mindenféle állatot ábrázolnak. Szimboluma ez annak a nagy szeretet vonzó erejének, mely emberiséggel tölti be még az intelligencia nélkül vegetáló természetet is.

Egy idő óta azonban új állatok tűntek fel a jászol mellett. De ezeket éhség és harag űzi ide. Véres szemüket rávilantják a kis Jézusra: „A szeretet éhen hagyott minket, a gyűlöletben fogjuk megkeresni kenyertünket!“

S e szerencsétlen farkasok mögött rajongók vagy haszonleső lelketlen emberek vannak, kik szeges szavak ostorával heccelik ezt a szomorú falkát.

Igy áll egymással szemközt a kereszténység és a nemzetközi szociáldemokrácia. Egyik felől egy nagy szeretet, mely folytonosan növekvő megértést, hatalmas kulturát adott az emberiségnek. S mi áll vele szemben? Az éhség gyűlölködői, a haszonlesés vigécei, új illúziók beteges rajongói. A szeretet és a gyűlölet, az al-

truizmus és az egoizmus, a természetesen haladó szerves élet s a könyvtári teoriák küzdelme ez.

Elleneink minden fegyvert megengednek velünk szemben s ha mi védekezni próbálkozunk, szemünkbe dobják: hát ez a keresztényi szeretet? S vannak, akik erre sóbálványá merednek.

Hát mi is az a keresztényi szeretet? A kereszténység nem rokkantak egyesülete, ahol maródis nénik és bácsik imákká sirdogálják át a világ benyomásait. A keresztényi szeretet nem mákony-keverék, a mit beadnak annak, akit ki akarnak rabolni, vagy meg akarnak ölni: Igyál, lelkem s aludj el, hogy ne érezd, hogy agyonütnek. Én másként értelmezem a főnevet is, a jelzót is.

A főnév: szeretet. Mit jelent ez? Az életet, mely magát feltartani és folytatni akarja. Magához vonz és társul minden erővel, melynek segítségével kifejlése szabadabb, intenzívebb lehet. Nagy szimpatikus közösségbe vonja mindazokat, kikkel közös cél felé halad közös akadályokon át. Ez a szeretet fajfentartó szerelem, öszszetartás, barátság, fajszeretet.

Ennek a nagy küzdő erőnek adott magasztos szellemi célt a kereszténység: 1. örökös haladás a kereszténység felé, 2. bevonnii lehetőleg minden embert ebbe a közös munkába.

Én az első álom karjaiban szunnyadtam mikor a csengő fölvert s mikor kimentem szétnéztem, egy fia lelket se láttam. Há másnap elmondta nekik, hogy valami gazember megint fölvert és aztán kerékét oldott csodálkozó arcot vágott, s úgy sajnált, hogy szinte láttam, miként sajog a szíve s hogy fojtja vissza az előretörő könnyeit.

Láttam, hogy szép szóval nem bődölgölok vele. A mint mondom, sokkal közéleti barátomnak tartotta magát, semhogy ebbeli szerzett jogairól le tudjon mondani.

— Megállj! — gondoltam. Visszaadja ezt tenéked Ludás Matyi.

Másnap, mikor a csengő fölvert, újra kimentem, szétnéztem, nem volt senki, csak a kapu alatt s a lépcsőn fölfelé hangzott a halk csoszogás. Visszamentem a patikába, leoltattam a gázt és vártam türelmesen vagy félóraig. Mikor kiszámítottam, hogy körülbelül már lefeküdt s jól belekeveredett az álomba, kimentem s megráztam az ő műszerét: „Éjjeli csengő az orvoshoz.“ Aztán rögtön visszavonultam. Hallottam, a mint fönn kinyitott az ablak s Tóni barátom kiabált:

— Ki az?

Egy szó se.

— Ki csengett?

Még nagyobb csend.

— Ki volt az a gazember?

Erre még kevésbé jött felelet.

Aztán az ablak becsukódott, némá csend borult a Palota kapu csendes birodalmára. Legfeljebb egy részeg parasztleány ordította ki keserves búját, meg a benne szorult lelkésedet a nagy világ gyönyörűségére.

Mai lapunk 6 oldal.

A keresztényi szeretet tehát harcoló erő a cél megvalósítására. Ennek az erőnek minden anarchikus gyűlölködő elemét el kell tiprani, mert akadályai ezek az egységes cél közös elérésének.

Persze erre a fejérmegyei idéztek: „Szerezzétek ellenségeiteket”. „Aki fegyvert fog, fegyver által vész el.” Eltekintve e szavak értelmétől, (ami nem azt akarja mondani, hogy engedj, hogy megegyenek) nem szabad azt hinni, hogy a kereszténység egy-két mondatba van beleszorítva. A kereszténység a kinyilatkoztatás, az isteni akarat s ennek az akaratnak érvényesülése a fejlődő emberiségben. Minden akarat küzdelem. Küzdelem, hogy annak az életnek, melynek megnyilatkozása, minél szabadabb kifejlődést biztosítson. A féltlen, a gyáva megtagadja magában azt az isteni akaratot. Az igazi keresztény munkál és harcol.

Tudom, hogy még nagy lelki okok paralizálják a keresztény ember küzdő akaratát. Az a limonádés szentimentalizmus, amit a ponyva-romanticizmus a nép széles rétegeibe öntött, még mindig dolgozik. Az utszéli szabadelvűség banális frázisait annyira lelkükbe énekelték, hogyha a házuk ég, nem oltják el: *mert a tűznek is van „lélfoga”*. Azután meg olyan ember is sok van, aki eleget vél tenni, ha ki-egyezik 50 percentben: Engedjétek meg, hogy becsületes legyek; én megengedem, hogy ti gazemberek legyetek.

Visszatérve a kereszténység és a szociál-demokrácia közti ellentétre, még egy dolgot kell kiemelnem. Mi keresztények a teljes ember érvényesülését akarjuk lelkének minden elemével, minden szimpatiajával. A szociáldemokrácia pedig éppen azokat az erőket akarja kiölni az emberi lélekből, melyek eddig a kultúrának legfőbb lelki tényezői voltak: a hitet, a hazát, a családi szeretetet, az egyéniséget. S ha így az ember lemond énjének kilenc-tized részéről, adnak cserébe 8 órai munkát, 8

órai szórakozást, 8 órai pihenést. Hát én még ezért sem tagadom meg egyéni voltomat. Parancsra robotoló gépkerek még akkor sem lesznek, ha megígérik, hogy jól fognak olajozni.

Nem azt mondjuk mi, hogy nem értjük meg a szociáldemokráciát. Megértjük, mint az orvos a nehéz nyavalyát. És harcolunk ellene, mert e harcnak gyógyítás a neve. Harc ez azért a békéért, melyben majd az ember minden testi és lelki erői szabad kifejlésre fognak találni. A gyermekek boldogságának napjaiban nem kívánhatok jobbat a nagyoknak, minthogy töltse be lelküket ez a küzdő keresztény akarat, mely érvényt szerez az egész embernek: megvédi a tradíciók meleg-tűzhelyét és szárnyakat ad a haladásra.

K.

Szent Erzsébet ünnepe.

„Semmi sem emeli ki az embert annyira a maga kicsinyes korlátaiból, mint az igazi bámulat” mondja nagyon helyesen Carlyle. — Valódi ünnepi pillanatai, nyugvó pontjai azok a léleknek, melyekből az élet küzdelmeihez erőt s új inspirációt merít, ha bámulata merülve élvezheti akár a művészet remekét, akár a nagy természet bennünket-mindenütt körülvevő csodálatos rejtelmeit, vagy ha megbűvölten állhat meg leírhat korszakok szellemi s főleg erkölcsi nagyságai előtt, melyeknek ragyogása átöröng még a XX. századnak gyárkémények gomolygó füstjétől nyomaszó ködbe burkolt szellemi atmoszféráján is. — Egy ilyen jóleső, erőtadó nyugvópontja volt lelkünknek a múlt vasárnap lefolyt kegyeletes szt. Erzsébet ünnep, melyen egy 7 század múltán is tündöklő csillag sugarainak intenzív ragyogását vetítették ránk a helybeli Mária-kongregáció s a belvárosi káth. kör.

Csaladokzva más városok példájához, árpád-házi szent Erzsébet születésének 700 éves évfordulóját ülték meg: egy nagyszabású ünnepély keretében, öröndetes tanúbizonyosságát adva ismét ez által, hogy városunk, ha sajnos, egyéb tekintetben a „halálra ítélt” városok szomorú jegyzékébe tartozik is, de a kegyelet kultuszának oltárán az áldozati lángot élesztani tudja, a szellemi áramlatok hullámveréséi nem hagyják érintetlenül,

amint a minap a zenekedvelők egyesülete is Grieg, az elhunyt nagy norvég zeneszerző emlékének egy fényesen sikerült hangverseny keretében méltóképen áldozott. — A vasárnapi ünnepély pedig főleg a magyar szív magasztos ünnepe volt: Magyar királyleány tündöklő alakja elevenedett meg újból előttünk, mint fehérlelkű, tisztaleányka, mint odaadó hitves, mint az anyai szeretetnek megható örök példája. Róvid volt életének folyása, mint a fésző bimbó gyönyörű felnyílása, mint egy hulló csillag hanyatlása. 15 éves korában hitves; 20-ik évében özvegy s 24 éves korában már sirba szállt Thüringia szégyeneinek, elhagyottainak védő angyala. A sors csapásaitól sujtott szent asszony, a szépséges királyleány, thüringiai Lajos gróf özvegy önkéntes lemondásában, szépségében tölti el életének utolsó éveit. — E csodálatosan szép virág szirmainak szinponpája, e csillag tündöklő fénye oly ragyogó, hogy szinte elhalványulnak mellette a nagy XIII. század legtündöklőbb alakjai is.

Es szent Erzsébetnek az irgalom angyalának ünnepelése szinte aktuálisan beleillik a mi szociális áramlatoktól hullámzó korunkba, példát mutatva nekünk, miként kell együttérzeni a szenvedőkkel s letörni a női lélek gyengédségével a nyomor, a fájdalom keserű könnyeit.

Nem lokalpatriotizmus szól a tudósító szavaiból, higgyék el nekem, midőn azt állítom, hogy fényesebb, méltóbb, megindítóbb ünnepeket még a szentnek szülővárosában, Pozsonyban sem rendeztek. Elég, ha felsorolom a tényezőket: 40 bájos fehér ruhás lányka, — Fricay Richard karmester Péccset is lelkesen méltányolt zenekara, — ünnepi szónok: az ékes-ajkú Aszófalvi Alajos, — színhely: büszkeségünk, a Szent István-terem.

Ezek után pedig megkísérlem egy-két vonással vázolni az ünnepélyt, bárha érzem is, hogy azt látni és hallani kellett, hogy fogalmat alkothasson az olvasó a varázskörrel, melybe lelkünk ott emelkedett. Egy lendületes prológall vette kezdetét, melyet Lader Gizella mondott el szép páthosszal a lebecsült függöny előtt. Majd mint egy varázstűzésre a kárpit kettévált s a bengáli tűznek sokszínű szípköröző fénye mellett tündéri látvány tárult szemünk elé. A szent Erzsébet legenda egyik poetikuss jelenete, amidőn Erzsébet köpenyében a szülőlködők részére kenyeret rejteget; egyik oldalán a szegények csoportja, amint hálátelt szívvel tekintenek a jóságos fejedelmi asszonyra; a másik oldalán a lovagok s az udvarhölgyek festői öltözeteikben. A kettős élekrép második része pedig, amint a szépséges királyi asszony palástját szétértja s bíbor színű rózsák — a virágokká változott kenyerek — hullnak ki

Csend volt, de ismét csak egy fél óráig. Mikor az én Tóni barátom már ismét elaludt s a legédesebb álmait álmodta, ismét kimentem, megráztam újra a csengőt, amint gyenge erőim engedték, aztán sietve bevonultam, lefeküdtem puha fehér ágyam hullámos redőire. A csönd azonban akkora volt a néma éjben s a kiabálás olyan harsány, hogy lehetetlen volt meg nem hallanom: — Ki az? — Kik aaz? — Megállj ggazember! a gyónlőlek.

En pedig puha fehér ágyam hullámos redőire szoritottam az ajkaimat, hogy harsogó kacagásom valahogyan föl ne hallassék az én derék Tóni barátomig. A boszu készen volt. De nem egészen. Megállj akasztófa! majd leszoktatlak én téged a rossz szokásaidról.

Egy napig, kettőig vártam, föltertem, hogy Tóni barátom majdnem naponta fölverjen, aztán elővettem a szysztemát én és fölvertem őt. Némelykor egyszer, máskor háromszor is. Szinte pukkadoztam örömben, mikor a tehetetlen mérgét láttam s szinte konstatáltam, hogy két hét alatt mintha néhány kilóval soványodott volna.

Mikor aztán nappal találkoztunk, szinte zokogva mondta el:

— En neip tudom, valami gazember megint fölvert.

— Az ám, engem is egy tegnap. S mikor kitértem, egy lélek se volt az utcán. Elszedett a gazember.

Azian nézünk egymásra. Közben azonban a gyermeki ártatlanságnak oly kifogástalan és elvitáztalan vonásai tükröződtek le az arcunk-

ról, mintha mindegyikünk szentül meg lett volna győződve a másik büntelenségéről.

A kölcsonés hadjárat azonban nem tarthatott sokáig. Körülbelül az ötödik útközet után lelepleztük egymást.

Történt pedig a dolog úgy, hogy mikor egyik éjjel másodsor vertem fel az én Tóni barátomat, ő nem fektűt le, hanem várta a következőket. El volt készűle rá, hogy az eset ugyanis ismétlődni fog. Azért várakozási álláspontra helyezkedett.

Sőt fölvonultatta a segédcapatot is.

Állott pedig a segédcapat az öreg Pirosnéből, a ki Tóni barátomnál a takarítónő tiszteltreméltó szerepét vitte. Igazi typusa volt a takarítónőnek. Ha hasonlatot keresnek, talán legközelebb az idült, buskomorságnak esett meszelőhöz hasonlíthatnánk. A soványságát is, kopott fűrtjeinek a borzasságát is. Szinte kopogtak a csontjai. A lélek mintha csak vizitbe járt volna a bordái közé. Csúpan a nyelve volt egészségesen kifejlődve. De az úgy, hogy mindig másnak kellett megállítani, ha egyszer nekifutamodott. Pardon, hogy a kiegészítés teljes legyen, világért se szabad megfeledkeznom arról a pár szőrszállról az állán, a mely Pirosné stilszerű mivoltát egészszette. Egyébként pedig ő volt Tóni barátom földi őrzőangyala, a ki a földi élet ezernyi tövisé között a gyarlóságok ellen védelmezte. Elég volt csak ránézni s rögtön eszébe jutott a mulandóság, hogy meg kell egyszer halni s cselekedeteiről kemény számadást adni.

Pirosné a jelen esetben is az őrzőangyal szerepét vitte. Nem mintha Tóni barátom nem

lett volna föltétlenül bátor ember. Nem! (Ámbár azt a gondolatot mellékesen még sem óhajtanám megtagadni tőle, hogy úgy vélekedett: — Ha baj lesz valakivel, a Pirosnéért úgy se kár már. Azt már úgy is várják az anyagok a menyországban, ő azonban még szeretne várakozni egy kissé a társaságukra.)

Tóni barátom Pirosné lelkűldte a kapu alá. Ő pedig ébren az emeleten várakozott. Várakoztam, míg a dolgot unni kezdik, míg egy kissé kielékedni kezdenek, aztán a képzeltető legnagyobb óvatossággal kinyitottam a patikaajtót, lábhegyen a csengőhöz lopóztam. Egy pillanatilag vártam. Halálos csend volt. Mikor az öregtemplomban az István egyet ütött, megrántottam teljes erőmből a csengőt s abban a pillanatban a patikaajtóban termettem.

Az ablak nagy zajjal kinyíltott. — Pirosné előre! — ordította Tóni barátom, a hogyan a torkán kifért.

Az ablak zaja, a kapu csikorgása éppen elég volt hozzá, hogy a patikaajtót észrevétel nélkül behuzhattam magam után.

Pirosné úgy rohant ki, mint egy regiment dragonyos. Ajkai körül ádáz vészrom: és halált megvető bátorság lebegett. Harci fegyverzele, egy kiszolgált seprűből állott, a melyet kiváló szakértelemmel előre tartott.

— Ne féljen Pirosné! Itt van nálam a revolver, majd lövök is. Lelővöm a gazembert, mint egy kutyát.

Szétnéztek az utcán. Senki, egy árva lélek sehol. Csúpan Tóni barátom csatalkáltásai részketették a levegőt.

belőle, míg a lovagok a csoda láttára megdöbbenve térdre hullanak.

Allig hogy ez a bűvös látomás eltűnt, Liszt-Ferenc „Szent Erzsébet” oratoriuma nyitányának egyházi zeneszerző motívumai zendültek fel a honvéd zenekar által Fryca Richard mesteri dirigálása mellett. A szent Erzsébet oratorium Liszt egyik legnevesebb alkotása s bár a szigorúan vett egyházi zenének nem felel meg, a hangversenytermekben mindig szívesen hallott orchesterálismű, melynek nyitánya hangulatos, áhitatra gerjesztő dallamaival, épen a vasárnapi ünnepély keretében nagyszerűen beilleszkedett. Ezután ismét egy fénypont: az ünnepi pszed. Mondotta Izsóf Alajos, a „Zászlónk” c. ifjúsági folyóirat egyik lelkes, tudós szerkesztője, kit érdekes, kedves cikkeiből már jól ismer egész Magyarország ifjúsága. Ugy formailag, mint tartalomra nézve befejezett tökélytel megkonstruált szabad előadása csak mélyítette a már előzőleg vett magasztos benyomásokat. Szónoklatáról, melyet egész terjedelmében közlünk, csak annyit jegyzünk meg, hogy fenségesebb módon, ragyogóbb színekben a női erények királyi példaképét szemlünk elé állítani, mint ő tette, elképzelni is alig lehet. A költői hasonlatok egész sorozata, a színpompás képek varázsa, a nemes lelkesedésnek mind megannyi ékesszavú megnyilatkozása, szívből eredő, szívhez szólókat. Szent Erzsébetnek fenségese alakját beleyeste eltörölhetetlenül lelkünkbe a nagy mesternak, lánglelkű Főpásztorunknak méltó tanítványa.

Majd egy finom árnyalással előadott háromszólamu a capellar női karban „Diffusa est” Vida Dézso főtanító kitűnő vezetésével a szerzők énekéhez hasonló harmoniákat hallottunk; s e hängulathoz a csengő hangokon kívül a fehér ruhás bájós leánysereg áhitatra gerjesztő látványa is nagyban hozzájárult. Egy melodráma, melyet Sándor Gabriella szavalt mély érzéssel Kováts Irén sikerült zongorakísérete mellett, szintén nagy hatást keltett. Ezután a kath. kör férfikara vette ki részét az ünnepésből előadva a fáradhatatlanul buzgólkodó dr. Kneifel Ferenc ügyvéd nagy vezetésével a Seylemnek egy négyzólamu balladáját az alkalommal különös finom dinamikus árnyalatokkal gyönyörködötve a hallgatóságot. Az utolsó előtti szám ismét a honvédzenekar volt és pedig a „Keresztes-vitézek indulója” szintén Liszt „Szt. Erzsébet” oratoriumából. Itt már a lelkesedés tetőpontját érte el. A perfect művészettel előadott rendkívül karakterisztikus induló befejező ütemei után oly elementáris tetszésnyilvánulást zúgott végig a termen, hogy az indulót, mely szinte szemekelőt elvarázsolja a keresztes-vitézek harcias nemes lelkesedését, s melyet a trombiták és kürtök koncertjének lehet bátran

nevezni, meg kellett ismételni. Fryca varázspalcikájának egy intésére újból elvonultak előtünk a középker erőteljes, marcóna vitézei.

S lévegűl egy felühenen szép látvány. Szt. Erzsébet előtt hódol a Mária Kongregáció. Angyalok fölötté, körülötte, s lábainál is igazi Múrió s Rafael ecsetjére mltó angyalok. Névszerint: Lauschmann Mártuska, Karl, Emnyke, Hübner Maritta és a többi kis mennyialakók, kik mind nagyszerűen töltötték be szerepeiket; mintha megannyi kis szobrocška állt volna előttünk. Továbbá a hit, remény és szeretet poilitikus meg személyesítői s félkörben térdén állva a fehér ruhás kongreganista leányok, színpompás virágfüzereket tartva s szívök illatos virágait nyújtva a dicső szt. Erzsébet felé Kolb Emilia a Mária Kongregáció lelkes tevékeny előjárója, kinél ideálisabb Szt. Erzsébetet alig találhattak volna. Felülről a szférák zenéje hangzik, míg a bengáli tűz fényének sugarai mellett a leirhatatlanul szép kép láttára az eszmények világába emelkedik lelkünk. Méltó befejezése a magasztos ünnepségek s megfellel praediluma a szent est s a legmagasztosabb keresztény ünnepek hangulatának. Mintha az angyalok énekét hallottuk volna: Dicsőség a magasságból az Istennek! Ily benyomásokkal távoztak, mely egyuttal meggyőzött arról is, hogy a történelmi materializmus minden erőlködése dacára sem kell az emberiség félteni, hogy kihalt belőle a „hóssók” kultusza, a nagyok iránt érzett bűnűlata s szeretete. Nem mert hisz „a legbensőbb öröme az embernek bámulhatni, ahol csak lehet”, hisz ez az olthatatlan vágy ideálok után az emberi léleknek nélkülözhetetlen létfeltétele. Az idealizmus lángja mindenkoron lobogni fog, kivált ha, fenőkül, nemes női szívek apólják, szíjják tüzet, mint ez alkalommal is, amiért még ezuttal különösen hálás köszönet mondunk. — Ideálok, nemes eszmények, követendő ragyogó példák mindenkoron lesznek, mert John Kuskín a nagy humanista s az emberi lélek nemessége mellett harcoló tudós nyilatkozata szerint: „Mi a bámulás, reménység és szeretet által élünk.”

ÜJDONSAGOK.

Karácsonyi ünnepélyek.

A kis Jézus áldást osztó kacsoinak bájós ünnepe városzerte meghozta a maga örömeit. Nemcsak a családokban, hanem s főleg a jótékonyság intézeteiben.

Az alsóti zárdá 23-án, hétfőn tartotta karácsonyi ünnepélyét. Ezen alkalomból Klotild főhercegnő, mint az intézet védőnője megjelent

a zárdában Erzsébet kir. hercegnővel és kíséretükben, gróf Szirmay Sarolta udvarhölgygel s Holdházy Mária nevelőnővel. A magas vendégek az ünnepély végéig jelen voltak. Szinte lehetett látni, hogy mily jóaság szemekkel nézte Klotild kir. hercegnő a kis szereplőket, kik olyan igen iparkodtak kitenni magukért. Részesültek is igen nagy jutalomban. Klotild kir. hercegnő bőkezűségéből dusan megrakott karácsonyfa mennyei boldogsággal töltötte el a szereplők szívét s az ünnepély végén Erzsébet kir. hercegnő sajátkezüleg osztotta ki az ajándékokat: ruhát, cipőt, könyvecskéket s az ilyen apróknak olyan igen kedves cseméket. Minjezt a szülők hálakönnnyel telt szemekkel, nézték s szívből áldották a kir. hercegnő jó szívét, ki olyan nagy áldozattal tartja fön gyetneiket számára az intézetet s amellet még olyan jó napot is szerez nekik.

A helybeli városi árvaház 30 éves emlékünnepet ült. A szegény kis árvák öröme és ünneplése kicsalta a könyeket a legridegebb szívekéből is. A kis gyermekek a hosszú évek jövőről kedves beszédekben emlékeztek meg. Havának József polgármester meghatott szavakkal adott kifejezést az örömnönnep alkalmával.

Az árvák karácsonyfájára a következő ajándékok érkeztek:

Nem ismert adakozóktól 202 k. Ó cs. és kir. fensége Erzsébet Amália főhercegnő 100 k.; 12. ulánus ezred tisztikara 50 k.; Özv. Bach Frigyesné Budapest, 30 k.; Szuboris József kanonok, dr. Szegedy Sándorné, Felmayer István és Fia, özv. gr. Pappenheim Sándorné, dr. Prohászka Ottokár 20—20 k.; 69. gy. e. helyben állomásozó tisztikara 16 k.; Varga Dénes, Deutsch Testvérek, özv. Say Istvánné, Diebally György, Hrabovszky Aurélné 10—10 k.; Károly János 6 k.; Kátóna Horváth István, Trummer Sándor, Sommer család, Wertheim Ármín, Knazovitzky Béla 5—5 k.; özv. Végh Ferencné, Szögyényi Marich Julia, Péntes Imréné, Szammer család, özv. Töltényi Antalné 4—4 k.; Kuti Márton, Németh János 3—3 k.; Br. Siebenrock Gusztávné, Daróczy István, Flaskár József, özv. Fekete Antalné, Vas. Szabó György, Kunszt János, Hermann Károly 2—2 k. Bogay Andor csemege feléket, Föher József és Rigler József Budapestről írószereket, Szent István Társulat könyveket, Klein Ignác és Máté Ferencné ruhaneműeket, Lhotka István értékes kis játékkocsikat.

A Szt. György kórház beteget, kik reménnyel várták a szent karácsonyestét ez évben is a székesfehérvári cselekvő szeretetének köszönhetik, hogy szép ajándékban részesültek. Külön említésre méltó, hogy a szép karácsonyi gyönyörűen fűdiszítve Erzsébet főhercegnő ajándékozta. A betegek örömlükben meghatottan sir

— Előre Pirosné! Előre! Ne féljen, míg engem lát.

Az után jobbra-balra sehol egy lélek. De a szomszédnál, az ősi Tremkó-ház mellett egy kis sarok, egy kis bemélyedés volt. Tóni barátom a fejébe vette, hogy a gazember bizonyosan odabujt s most ott remeg fogycagva a bugyogójában. Szinte kéjes borzongás futotta át, mint lóné a gazembert szerzeszt — ha ugyan az a bizonyos, emlegetett pisztoly a kezében lett volna.

— Előre Pirosné! — hangzott újlag.

Pirosnének azonban mintha összeverődtek volna a száraz bokái. Mintha kételkedett volna magában. Mintha azon gondolkodott volna, hogy mi lesz ezután — ha az a bizonyos gazember csakugyan ott van a jelzett sarokban s pisztolyával kereszttülvő, avagy éles kést talál szurni a szívébe?! Mi lesz akkor? Vajjon mi lesz akkor?! Egy kicsit mintha kételkedett volna benne, hogy a mennybéli károk nagyon epekednének az ő becses jelenléteért.

Gondolkozni való idő azonban nem sok akadt, Tóni barátom — az én végtelen gyönyörűségemre, egy üvöltött oda fön mint egy sioux indián. Szinte vérfagyaló kegyellenséggel ismételte az ádáz kiáltásokat:

— Gyere ki gazember! Piszkálj ki Pirosné. Lelövöm mint egy kutyát! Nem! Mint két kutyát.

Pirosné a nagyobb biztonság kedvéért kigyóutban nagyot került s csak akkor lépett közelebb, mikor egész bizonyossággal meggyőződött róla, hogy egy árva lélek sincs ott. Akkor aztán megpiszkálta a helyet, a hol annak a bizonyos gaz-

embernek rejtőzni kellett volna. Ki is ugrott — egy macska, a mely éjjeli járánduláson sétált, de a bős kiáltások által megfélemlítve a kapusarokba húzódott. Pirosné majdnem hanyatt esett, de mikor látta, hogy csak a vénasszonyok és a felsőbb leányiskola reménytelen növendékeinek kedvence verte majdnem le a lábáról, a nagy szivdobogások után megnyugodott, hogy nincs ott egy árva lélek se. Azonban ha lett volna, ő bizonyosan megküzdött volna akár a hétfőjú sárkánnyal is s ha mást nem, legalább megnyuzta volna.

Diktum faktum, a roham eredménytelenül végződött.

En, — hallva azokat a kacskaringós jókívánásokat, amelyeket Tóni barátom szabadon, a költői szabadság teljes igénybevételével rögtönzött — nem tudtam már állni, le kellett ülnöm a kűszöbre, hogy jóitlen kikacagjam magamat.

Aztán lefeküdtem. Tóni barátom — mint mondotta másnap, reggel három óráig leste, hogy nem jön-e vissza a gazember. Közben háromszor feöltözött, kétszer lement a kapu alá szelnézni, lenni a gazembert. Persze eredménytelenül, mert én már édesen pihentem az igazak álmát.

Másnap Tóni barátom tízóraira hitt. Egy tiszteletreméltó sonkacsánkot, ó-szilviumot tett az asztalra. Ugy látszik, a haditerveket akarta velem megbeszélni; hogy közös erővel szálljunk sikra az ellen a bizonyos gazember ellen.

En azonban a szavába estem.

— Képzeld csak! Az a bizonyos gazember tegnap éjjel megint fölvert.

— Hát engem? Két óra alatt háromszor. Nem adudtam két napig a meregtől. Ketten kergettük a Pirosnéval s megszólt az gazember! No de csak csiptem volna el, olyat nem pipált volna a hetvenhatedik öregapja sem. Lelőttem volna, mint a kutyát.

— Ugyan ne beszélj. Hiszen revolvered sincs. Csak vaktába ijeszítgetted, magad ki se mertél menni, hanem szegény Pirosné kemény csontjaival fűdözted a puha termetedet.

Tóni barátom megdöbbenve nézett rám.

— Te?! — kérdezte aztán kutatva — Nem te voltál az a gazember?!?

Nem tudtam már a nevetést tartani.

— Előbb, arra felelj, hogy ki volt az a gazember, a ki engem két hét óta minden éjjel fölcsongetett?

Tóni barátom látta, hogy nehéz a titkolódzás. Elnevette magát:

— Szervusz gazember!

— Szervusz!

Egymás nyakába borultunk s örömkönnnyeket potyogtattunk, hogy egymásra találunk.

Aztán leültünk. Egyik a fotóúljába, a másik a díván sarkába s kacagunk, hogy az öreg Pirosné ijedten dugta be a sovány, lilába játszó orrát, megnézni, hogy nincsen-e valami bajunk?

— No mi ugyan megéztük a békát.

— Ehhez gratulálhatunk egymásnak.

Nem is vert tréfából egyikünket se fel senki egyhamar.

Gilkel Ferenc.

4

tak és jötevőikért imádkoztak. A karácsonyára adakozni tegyesek voltak: Erzsébet Amália főhercegnő 60 kor., Szabócs Jenő 20 kor., dr. Prohászka Ottokár püspök, Krenicz Ignác, Kna-zovitzky Béla 10—10 kor., dr. Nagelreiter Alajos 6 kor., Herczeg nővérek 5 kor., K. Horváth István 3 kor., dr. Viszota Alajos, Felber Géza, Glasz Bella, Knitthoffer István 2—2 kor., Medgyesy József 40 fill. Ifj. Weisz Jakabné süteményeket, diót és cukorkát küldött. A megörvendezett betegek hálás köszönését ezen uton tolmácsolja a jószívű adakozóknak a betegeket gondozó apácák főnöknője. Isten fizesse meg!

A város mindén ovodájában pompásan sikerült ünnepélyek voltak. Az apróságok remekeltek. Az ünnepélyek közül különösen a zárdai, a Mantz-ovoda, a palotavárosi és felsővárosi ovodák tündek ki, de nem maradt mögöttük a fővárosi sem.

A vidéken szintén egész sereg pompás ünnepélyen dícsérték a karácsonyi kis Jézust.

A katolikus munkások védőegyesülete vasárnap délután 4 órakor tartja karácsonyi ünnepélyét a Mantz-ovodában.

Népköltői előadások Ráckövén. A virágzó ráckövi káth. körben a téli vasárnapi délutánokat egyrészt szórakoztatóvá, másrészt tanítóvá tette az elnöki figyelem. Ugyanis a kör nagytérben népköltői szabadelőadásokat tartanak dr. Pottornyay László s. I. elkész. és Drozdy Győző, fiatal író. Az első előadás vasárnap folyt le nagy hatással és nagy elismeréssel. Dr. Pottornyay a munkáról, mondott népies tanulságos és szórakoztató beszédet; Drozdy pedig a babonáról értekezett humoros, de tanító stílusban.

Eljegyzés. Langnár Ferenc vármegyei hivatalnok eljegyezte Gróc Mariska kisasszonyt.

Bucuzás. Midőn Szekesfehérvárról elhúvozom, — Budapest, VII. Rottenbiller-utca 21. szám alatt vendéglőt vettem — köszönetet mondok a város közönségének az irányomban tanúsított szíves pártfogásért. Szekesfehérvári ismeretségem folytán lehetetlen, hogy minden jóbarátom és ismerősömtől személyesen bucsuzzam, ezúton vezek búcsút családommal együtt, s mindenkinek boldog újévet kívánok. Tisztelettel: Gáuti Lajos.

Halálozás. Egy régi, tiszteletreméltó polgártársunk dől ki tegnap az élek sorából. Langer János nyug. főtanító rövid betegeskedés után tegnap elhunyt. Egyike volt a legkiválóbb tanítóknak, a kire tanítványainak egész serege a legnagyobb szeretettel és hálával emlékezik. Pürítán lelkű, nemesszívű derék polgár volt, a ki mindig egész ember volt ott, a hová helyezték. Negyven évi tanítóskodás után nyugalmába vonult s élvezte tiszta szép családi életét örömeit. Régebben gyengélkedett, vese- és gyomorbaja egy hét előtt ágyba döntötték, míg tegnap d. u. 3 órakor a halál végzett vele. Temetése vasárnap d. u. fél 4 órakor lesz a Rákóczy-utcai gyászházból.

A tanoncotthon karácsonyi ünnepe. Egy még csecsemőkorát élő intézmény mutatkozik be december hó 29-én d. u. 5 órakor a Szent István tereben tartandó karácsonyi ünnepélyén, mely gazdag programjával csakugyan érdemes a közönség érdeklődésére. A szekesfehérvári iparstanoncotthon alig 3 havi létesítése után életjelt ad magáról, hogy bizonyosságot tegyen arról, miszerint ezen intézmény a legnemesebb törekvések szolgálatában, midőn iparstanoncotaink nevelését, gondolatvilágának helyes erkölcsi alapokon készítését, letkének s szívének művelődését tüzte ki célul, magaslatos hivatást tölt be és épen ezért első sorban iparosainkra hárulnak a támogatás kötelessége.

Az ünnepély, miként jeleztük, december hó 29-én d. u. 5 órakor a Szent István tereben tartatik meg, melyre az összes iparosok családtagjaikkal együtt ez uton is meghívának. Ha valaki meghívót nem kap, ne gáolja a megjelenésben. Az esetleges jövedelem a tanoncotthon javára fordítatik. Helyárak: állóhely 30 fillér, ülőhely 60 fillér, szőlyeszék 80 fillér, oldalpáholy 3 kor., főpáholy 8 kor. Az ünnepély programja a következő:

1. Karácsonyi ének. Előadja: a felsővárosi főkkör énekkara.
2. Jézuska Jászik. Irtja: Rosty Kálmán. Szaválja: Dietrich Nándor iparisk. tan.
3. Állat. Irtja: Rosty Kálmán. Szaválja: Németh Gyula iparisk. tan.

4. Boldogság anyánk. Irtja: Tárkányi Béla. Szaválja: Csetli Lajos iparisk. tan.
5. Karácsony szünjaitok. Előadja: a tanonc otthon tagjai.
6. Hűség. Irtja: Döböl Anzelm. Szaválja: Czöndör József.
7. A kis király. Irtja: Póráni Antal. Szaválja: Baksa Kálmán.
8. Az utolsó sor. Irtja: Vándri Antal. Szaválja: Zsenedy György iparisk. tan.
9. A karácsonyi bemutatót vezeti az Otthon vezetője.
10. Karácsonyi ének. Előadja: a felsővárosi főkkör énekkara.

Ujlag felhívjuk iparosainkat, hozzák meg a nemes, jó ügy érdekében a megkívánt csekély áldozatot, jelenjenek meg az ünnepélyen tekintélyes számban s ünnepeljenek tanoncaink épülésére.

Bátorodom a n. e. közönség b. figyelmét felhívni, hogy Karácsonyi és Ujvi ünnepekre szánt megrendeléseit már most szíveskedjék eszközölni, nehogy a munkatorlásás következtében annak késedelemmel tudjak megfelelni. A felvételeket személyesen eszközölöm. Kintűn tisztelettel SZIGETI fényképezési és festészet műintézete, Szekesfehérvár, Kossuth-utca 9. sz. — Budapest, IV., Kristóf-tér 6.

Azon előfizelőinket (ha szabad őket ezzel a rajuk nem illő kifejezéssel szólítanunk), a kik lapunk előfizetési díjával mindaddig hátraleltékban vannak, nagyon kérjük a be nem küldött összeg szíves utalványozására. Nekünk kötelezettségeink vannak nemcsak olvasóinkkal, hanem a nyomda, posta s. b. költségeivel szemben is. Kötelezettségeinknek pedig — a mi olvasóink meggyőződhetek már róla — mindig pontosan igyekeznünk megfelelni.

Bátorodunk előfizetőinknek figyelmükbe ajánlani, hogy a hátralék beküldésével a jövő esztendőre is előre lehet fizetni. Így legalább a régi mulasztás reparálódik.

Kérjük azokat is, a kik lapunk felelős szerkesztőjének újabbon megjelent kötetére: a Vidám órák-ra előfizelni óhajtanak, egy füst alatt ezt az örömet is megszerezhetik. Melegen ajánljuk a Vidám órákat olvasóköreinknek is.

A Vidám órák előfizetési ára 1 kor. A Hét országon keresztül „ 1 kor. Az Éjfél nap országában „ 1 kor.

Nyilvános köszönet. Kovács Alajos nyugalmozott vasúti főnök úr, mint minden évben, úgy most is karácsonyi ajándékkal kegyes volt. Egy zsák szivarveget az öreg honvédek részére küldeni. Fogadja érte öreg bajtársaim nevében is hálás köszönetemet. Gánczy Flóris, a fejmegyei 1848/49-es honvédegyetel elnöke.

Sakk. Az agustus hóban városunkban lefolyt országos sakkverseny, mint köztudomású — nem fejeződött még be, mert a mesteri címért és oklevélért vívandó matchot annak idején elhalasztották. A rendező egyesület a helybeli sakkkozó társaság, ennek megkezdését december 27-ére d. u. 4 óra tűzte ki. Mint értesülünk Abonyi István — betegsége való hivatkozással — a match további halasztását kérte, mit a rendező egyesület azonban nem engedett meg. Így nem lehetetlen, hogy Abonyi a mérkőzését visszalép, s a remekszép oklevélet a mesteri címmel együtt Székely Jenő kapja meg. Ma (dec. 28-án) este 8 órakor tartják sakkközöink az évi szokásos tombola versenytiket, melyen vendégeket szívesen látnak.

Katolikus lett segédjegyző. Förstner Albert, Sárszentmihály község segédjegyzője, szíve vonalmát követve elhagyta ősei hitét, az izraelita vallást, s karácsony előnapján katolikká lett. A keresztelést lélekmentes szertartás között Székely Gyula helyi káplán végezte a görög klastély házi kápolnájában. A keresztapa Zichy Rafael gróf volt.

Birkózás. Kasulakow Wladimir, a nálunk tartózkodó dsiu-dsicu mestert egy Budapestről kélt távirat, mely alatt „Gerome“ név alí, birkózásra hívta ki. Wladimir mester szintén távirati

uton adja tudtára Gerome mesternak, hogy a kihívást elfogadja. Így hát legközelebb érdekes birkózásban lesz részünk. Kasulakow Wladimir mester mindinkább megnyeri rokonszenvünket, a közgyűlés határozatával szemben kijelentette, hogy a rendőrök betanítását ingyen fogja végezni. A közgyűlés ezt a hírt bizonyára megnyugvással veszi tudomásul.

Táncestélyek. Dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök úr védnöksége alatt álló szekesfehérvári kor. kereskedelmi alk. köré 1908. évi január 11-én a Szent István-térenben zártkörű táncestélyt tart. Az estély kezdete 9 órakor. Személyjegy 2 kor., családjegy 4 korona.

A szekesfehérvári íz. nőegylet és a szekesfehérvári íz. királyegylet 1908. évi január hó 11-én a Magyar Király szálloda termeiben táncestélyt rendez. Személyjegy 2 kor. A körtáncok zenéjét a honvédezenekar játssa. Fricssy Richard karnagy személyes vezetésével. Az estély este 9 órakor kezdődik.

Ménállomások. A földmívelési miniszter több fejmegyei községben állami ménállomást létesített. Ezekre az állomásokra a következő arányban küld menlovakat: Adony 2, Acsut 2, Baracs 3, Bicske 2, Csákvár 2, Dunapentele 3, Ercsi 2, Etyek 2, Erd 2, Hercegfalva 2, Kálóz 2, Lovasberény 2, Nagyperkát 3, Polgárdi 3, Pusztavám 2, Sárbogárd 2, Sárkeresztúr 4, Sárszentmiklós 2, Serégyes 2, Soponya 5, Szekesfehérvár 2, Vál 2.

Megtámadott gazda. Szabadbattyán községben, Schwarc Lázár bérletének cselédjei nem épen épületes viszonyban éltek a falu népével. A lappangó viszálykodás aug. 12-én öltött nagyobb mérvet, mikor a falubeliek Magyar Mihály vezérletével rácsaptak a tanyaakra s őket beszorították az istállóba. Hajcsék József gazda utját álta a duhajkodóknak. Ekkor órák támadtak s egy hatalmas követ velj fejbe dobták, hogy az menten a földre bukott. Alig lehetett megmenteni az életnek, egy hónap alatt heverte ki súlyos sebesülését. A duhajkodó legények ügyét ma tárgyalja a kir. törvényszék. Lapunk zártáig még nincs ítélet.

Fenyegető levelek. Lapunk legutóbbi számában íy cím alatt egy hír jelent meg. Egy elcsapott cselédről szót, a ki, mivel szolgálattal elvesztette, azzal akarta magát megbosszulni, hogy unságához névtelen leveleket írt, a melyekben arra kérte Nádasdy gróft, hogy két gazdatisztjét bocsássa el. A gróf a leveleket „érdemlőköz mértén (ipsissima verba) fírdobta,“ később, mikor még sürűbben ismétlődtek, átadta azokat a csendőrségnek, a mely csakugyan végére is járt a dolognak s a bűnöst Király József volt cseléd személyében kinyomozta és megindította ellene a bírői eljárást: Most Frank Géza kasznár és Unger János ispán uraktól levelet kaptunk, a melyben igazolják magukat, hogy ők Király Jánossal szemben nem engedtek meg maguknak kifogásolni valót. Mi azt hisszük, hogy ezt a gazdatiszték kifogásolni valót követel el. Készséggel adjuk meg a kért elégtételt, ámbár úgy hisszük, hogy olyan uraknak a viselkedését, mint a milyen Frank Géza és Unger János, senki bal értelemben nem vehette.

A botok tolvajai. Tóth József és Varga Károly szombathelyi fodrászsegédek: velőkszületett hajlamuknál fogva nem becsületlen uton-módon keresik kenyerüket. Városlő-városra járva különös kedvteléssel keresik fel az üzleteket, hol pénzváltás ürügye alatt csalafogással pénzhez jutnak. Ilyen szándékúkat megfordultak már városunkban is, a kapitányság le is csukta őket. Haszonló célból elviteldtek hozzánk a karácsonyi hetekben is, hogy a nagy üzleti forgalom kínálókozó előnyeit a maguk javára fordítsák. Újból elcsiplették őket s a törvény 7—7 napi elzárást juttatott nekik karácsonyi ajándéku.

Hirdetések jutányos áron felvételnek a Hirdetéseink kiadóhivatalban, Szt-István-tér 1.

Öngyilkosság. Karácsony estéjén részeg fővel tért haza. Német István homokosri lakos. Így várta a szent karácsonyt, melynek boldogsága még nem érintette elkérgesedett szívét. A karácsonyi béke hiába keresett helyet, szívében. Már régen az ivásnak adta magát s így a szerencsétlen feltartóztatlanul rohant a bukás lejtőjén. Folyton emlegette az öngyilkosságot, azonban ezt a kívánt „nyugalmat” csak a karácsony estéje adta meg neki. Nagy füstöt csinált s be-zárkózott. Már ájfélre járt az idő, mikor hatalmas füstgomolyt láttak kitódulni lakásából. Rosszat sejtve betörték lakásába, hol az ágyon halva találták Német Istvánt. Halálát fulladás okozta. A mentők beszállították a hullaházba.

Fogzásban levő gyermekeknek

valóságos megkönnyebbülés a SCOTT-féle Emulsió, mert elősegíti az étvágyat, erőt s egészséget ad s a fogak erősen és fehéren bujnak ki.

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vastagságát a SCOTT-féle módszer végigjegyét — a halasat — kérik figyelembe venni.

oly jóízű és édes, hogy a gyermekek örömmel, előszeretettel veszik; szabályozza az emésztést, csillapítja az idegeket, miáltal a szülőknek, valamint a gyermekeknek nyugodalmas, háborítatlan éjszakákat biztosít.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.
Kapható minden gyógytárban.

Katonadolgok. Csörgő Mihály cernovici huszár hazarándult karácsonyra Velencére, az édes otthonba. Itt találkozott régi jó pajtásával, Csik Károlyval, aki a fehérvári kaszárnyából látogatott haza egy kis elemősiára. Hogy a két hadfit nem csupán a szülőfalu szeretete hívta haza, természetesen. A szemrevaló Takács Marcsa egyiket is, másikat is büvítőrebe vonta. Ez a vézna tényállás, amint sejteni lehet, már magában hordja a tragikumot. Először epkedtek, aztán a Marcsára néztek, végül egymásra. A Marcsára persze szivesen, egymásra pedig dühösen. Csörgő Mihály, a huszár odazuhant szerelmese lába elé. Csik Károlyt elfogták a csendőrök s bekísérték Fehérvárra a kaszárnya áristomba. Csörgő Mihályt pedig gondos ápolás alá vette Takács Maris, kijelentve, hogy kis szíve örökre elfordul az alattomos Csik Károlytól. Még eddig megtartotta fogadását.

Szerkesztői üzenetek.

M — a. Kaloosa??? Még semmi? Teljes a bizonytalanság, elképzelhetlen az ok. Vasárnap is, szerdán is bizony itthon.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

Dr. Lurja Aladárnak dr. Krausz Zsigmond elleni lovagias ügyét a Székesfehérvártól megjelenő lapokban különféleképpen közölték és bennünket felülünkkel együtt komikus színben tüntet-

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

LEGJOBB CIPŐCRÉM

szép fényt ad és tartóssá teszi a bőrt. A NIGRIN egészségi szempontból is ajánlható, a mennyiben nem tömi el a bőr lukacsait s nem akadályozza a láb párolgását.

ST. FERNOLENDT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

tek fel. Mint dr. Lurja Aladárnak ez ügyben volt megbízottjai, kötelességünknek tartjuk a következőket közlenni:

F. hó 17-én lovagias elégtételt kértünk dr. Lurja megtízásából dr. Krausz Zsigmond urtól. Tóth Artur és dr. Fiáth György urakkal, mint dr. Krausz ur megbízottjaival f. hó 20-án abban állapotunk meg, hogy f. hó 22-én délelőtt 11 óra 15 perckor a felek kárpárbaft fognak vivni.

A párbaj idejét, helyét és módját alulírott dr. Strasser Jenő f. hó 21-én délelben közöltem dr. Lurjával és kértem őt, hogy párbajorvosról gondoskodjék. Dr. Lurja megkért, hogy beszéljek dr. Friss Adolf orvos urral, mert ő aznap nem ér rá.

Amint dr. Lurja lakásomról eltávozott, felkerestem dr. Friss orvos urat, ki midőn meghallotta, hogy dr. Lurja kárpárbaftjánál kellene neki, mint orvosnak, asszisztálnia, nekem rögtön kijelentette, hogy ezen párbajnál ő, mint orvos, nem jelenhetik meg, sőt minden rendelkezésére álló eszközökkel megakadályozza a párbaj lefolyását, mert dr. Lurjának szívbaja miatt párbajt vivnia életveszélyes. Ezen kijelentés dacára megkértem dr. Friss orvos urat, hogy szerezze be a szükséges szereket, mert másnap a párbaj okvetlen meg fog történni.

Alulírott Schlesinger Sándor f. hó 21-én este 8 órakor érkeztem haza Nagybanizsáról, a lakásomon várt dr. Pataki Ármint ur, a dr. Krausz ur által felkért párbajorvos és kijelentette nekem, hogy dr. Lurjának szívbaja miatt párbajt vivnia életveszélyes, — melynek következményeire engem figyelmeztetett. Erre én felkerestem dr. Strassert s miután én vele dr. Pataki orvos ur, — ő velem dr. Friss orvos ur kijelentését közölte, az ellenfél segédét este 11 órára megbeszélésre felkértük, közöltük velük úgy dr. Pataki, felünk megnevezett párbajorvosának, mint dr. Friss orvosnak véleményét és megkísérlettük az ügynek arra való tekintettel, hogy a sértett beteg ember, békés elintézését, azonban ez sikertelen maradt. Erre mi elhatároztuk, hogy felünket ezen orvosi vélemények alapján párbajt vivni nem engedjük.

F. hó 22-én délelőtt 10 órakor felünket telefonon elhívtak dr. Friss orvos urhoz, aki csak ekkor közölte vele, hogy párbajt vivni nem enged, s mi is közöltük vele, hogy az orvosok véleménye folytán őt párbajt vivni nem engedhetjük. Dr. Lurja ragaszkodott a párbaj megvívásához, mire mi kijelentettük, hogy ez esetben mi a segédkezéstől kénytelenek leszünk visszalépni.

Az orvos és a mi rábeszélésünkre végre hajlandó volt dr. Lurja a párbajtól elállani:

Erre mi 11 óra után pár perccel, a párbajra kitűzött idő előtt megjelentünk a kitűzött helyen és kijelentettük, hogy felünket dr. Pataki és dr. Friss orvos urak véleménye alapján és orvos nélkül párbajt vivni nem engedjük.

Ez a való tényállás.
Lehet valaki az ellenkező nézetten, — mi nem vitatkozunk. Bennünk szívünk, lelkiismeretünk és lovagias érzésünk vezérelt akkor, midőn oly egyént, kiről az ellenfél orvosának is ily véleménye van, a párbajtól mindenképpen vissza-

tartottuk, őt a helyszínére nem engedték és nem járultunk hozzá oly párbajhoz, melyben egészséges férfi verkedett volna meg egy beteg emberrel.

Székesfehérvár, 1907. december 28-án.

Schlesinger Sándor.
Dr. Strasser Jenő.

SZÍNHAZ.

Karácsony.

A vakációzó, örvendő, mulatni vágyó, tomboló, vihogó, röhögő, bórében alig férő legesleg-hálásabb publikum szezonja. Sorra kerülnek a kasszadarabok, a hol nem az ész, hanem a szem, fül és száj élveznek. Nézni, aztán akkorát nevetni, hogy a teátrum három napig visszahangozzék az egészséges riadásoktól. Tombolni oly szívet, a mely az istállót juttatja észbe, annak ésbontó szaga nélkül. Csattogtatni a husos tenyerekké, a melyekhez képest a legterebélyesebb tepsizöngés eolhárfá suttogás. Közben kipirulni a lelkesedéstől, meg a szorongástól úgy, hogy a favágás, meg a marokszedés pihenés számba menjen hozzá képest. A torkok repedezhetnek a ríkoltozástól, a kezek, lábak dolgozhatnak — hiszen lesz utána pihenés a jövő karácsonyig, a mikor a Marcsa, meg a Juci, meg a Kat, meg a Rézi a Ferkóval, Pistival, Jancsival együtt újra kipirulnak majd a lelkesedéstől és izgalomtól. Addig azonban almodnak szépet, gyönyörűt a díszletekről, meg a színész urakról és színész kis-asszonyokról, a kik úgy érik a komédiát, hogy akármelyik bukfenecvőnek becsületére válnék.

S a direktor is almodozhatik az ő legesleg-hálásabb publikumáról, — hogy akárhonnan, de elővadássza a 20 és 40 filléreket, mert élvezni akar s megtölti a direktor ur bugyellárisát, hogy csakugy szakadozik a jóitól.

Persze csupa életvidám darab jött színre. A becsületes idyllikus *János vitéz* — ezt főleg a tanuló ifjuság élvezte. Aztán a *Víz özege*, a *Helyreasszony*, a *Koldusgróf*, *Gül baba*, mind-mind az olcsó publikum gyönyörtéségére.

Az idők jele azonban — s ezt nem mulasztjuk el megjegyezni — hogy a direktor nem kívánt népszínművet színrehozni. Eddig minden évben volt vagy Falurossza, vagy Tolonc, vagy Betyárkendője stb. stb. Most a direktor fél. Hja! ezeknek az embereknek és leányzóknak egészséges az érzékük s tudnak ám kritizálni is. S alkalmasint alaposan levágnák a játékos kisaszonyokat és játékos urfakat, a kik össze-vissza ugrálnak, vastag vontatott hangon beszélnek és azt hiszik, hogy ők már parasztleányok és parasztleányok. Okosan van a direktor urnak van magához és a publikumhoz, meg a helyzethez való esze, hogy nem kompromittálja holmi cinege lábakkal, erősen kifejűdött sas orrokkal, a Lipót-város csárdába illő énekekkel a magyar népeletet, a falut, az idyllt. Helyes! mi is belenyugsunk.

Ezzel el is mondtuk a véleményünket a karácsonyi előadásokról.
Pánteken az *Ószi vihar* ment másodszer zsufoit ház előtt.

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)

az „OTTHON” kávéházban Kossuh-utca 13. sz.

Naponta 2300. méter film bemutatás!

Szabad bemenet! I. rendű cigány zenekar! Buffet.

Árverési hirdetés.

Alulírott királyi közjegyző, mint bírói kiküldött ezennel közhírré teszi, hogy a néhai Gremšperger István volt székesfehérvári lakos, apátkanonok hagyatékához tartozó több rendbeli ingóságok, úgymint szállóbeli felszerelések, borok, drágaságok és 9 darab székesfehérvári takarékpénztári részvény 1908. évi január hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor hivatalos helyiségében Székesfehérvárott, Jókai-utca 3. szám alatt megtartandó nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek elfognak adni.

Az ingóságok elárverése után pedig árverés alá bocsátatik a székesfehérvári 5415. számú betétben a) I. 1. 2. sor szám alatt felvett külső hegyi szőlő 6000 kor. kikiáltási ár mellett.

A szőlő és annak felszerelése, valamint a borok 1908. évi január hó 9-én délután 3 órától 5 óráig a helyszínén a venni szándékozók által megtekinthetők.

A közlelbbi árverési feltételek alulírott kir. közjegyzőnél megtudhatók.

Székesfehérvár, 1907. december 27-én.

Gánóczy Flóris,
kir. közjegyző.

Újévi köszöntők, képes levelezőlapok, névjegyek, naptárak
legolcsóbb áron kaphatók

Kaufmann

papirkereskedésében
Kossuth-utca 9. szám.

Mindennemű hetilapokra,
folyóiratokra és divatlapokra
előfizetések elfogadhatnak.

Szépen fejlett 5 hónapos normandiai és belga óriás kereszteszű

tenyész házi nyulak

kaphatók lángi uradalom csősz gazdaságában
Csősz, (Fejérmegye) mér-sékelt áron.

CZIMBALMOK, ZONGORÁK

nagy választékban, 10 évi jótálás mellett
részletfizetésre is kapható bármilyen hangszer

HEIN MÁRTON

mű-hangszer készítő

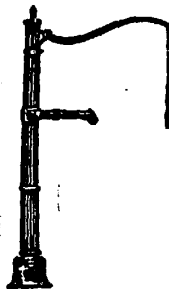
Székesfehérvár, Kossuth-utca 2. sz.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szent-István-tér I. sz.

Mélyfuratu

**ÁRTÉZI KUTAKAT,
VIZVEZETÉK! MUNKÁKAT, KUTSZI-
VATTYUKAT, GÉP- ÉS KAZAN-
MUNKÁKAT ELVALLAL!**

Új szivattyuk 30 kor.-tól feljebb kaphatók!

FÜRDŐSZOBA BERENDEZÉST OLCSÓN TELJESIT.

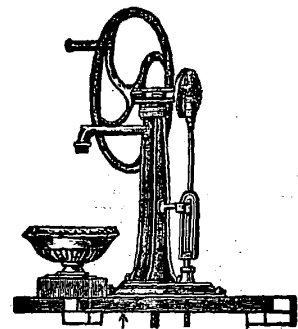
Motorok javítását szakszerűen eszközli.

Javításokat pontosan eszközöl:

FEJES BERTALAN

gépműhelye és kútfurási vállalata

S-Z-É-K-E-S-F-E-H-É-R-V-Á-R,
királykut mellett.

HIRDETMÉNY.

Nagymennyiségű első osztályú szokvány minőségű sima és gyökeres Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Solonis amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyra nemesített első osztályú szokvány minőségű a legjobb bor és csemegefajta

gyökeres fásoltványok

hoznak általunk forgalomba.

BALATONVIDÉKI SZŐLŐTELEP

kezelősége, Tapolca (Balaton mellett).